

KÜRTÖS

XIX. évfolyam 4. szám

Közéleti havilap

2021. április

Ára 0,50 EUR

Távoktatás, távbeiratás, távfelvételi és távirányítás

következtében megvalósuló távoktatásra, az már egyértelműen kiderült. Nem kell túl hosszú köröket futni ahhoz, hogy csak a pedagógusaink emberfeletti, nem éppen idegkímélő erőfeszítése és a szülők példás és fegyelmezett magatartása vezetett oda, hogy a rendszer nem omlott össze teljesen. Beszélhetnénk itt sok mindenről, de az egyszerű és érthető dolgok híve vagyok. Vegyünk egy átlagos, bérből és fizetésből élő felvidéki magyar családot. Ha mindkét szülőnek van munkája, az még a jobbik eset. Amennyiben nem, az a jelenlegi helyzetben is sok kérdést vet fel. Ha van három iskoláskorú gyermek otthon, akit távoktatnak, és valljuk be, nem túl valószínű, hogy minden gyermek rendelkezik modern személyi számítógéppel, melyen kamera is van, akkor a családban nehéz helyzetbe kerülnek. Mondjuk, lehet sorsolással eldönteni, ki tanul és vesz részt online órán aznap. Abba bele sem merek gondolni, hogy a leszakadó, marginalizált társadalmi rétegeknél, ahol mondjuk az áram megléte a házban is kérdéses, hogyan vészelték át, illetve oldották meg az elmúlt egy évet. A kormányzat sok mindenről beszél, és sok mindent tesz, de erről érdemi döntések nem születtek. Százmilliókat dobtunk ki az ablakon megbízhatatlan és még megbízhatatlanabb víruseszközre (e kettő közül lehetett választani), miközben alapvetően nem oldottunk meg semmit, amit a gyakorlat is bőven igazolt. Pedig lett volna hová és kiknek odaadni ezeket az elherdált milliókat. Akár csak a szegényebb vagy rászoruló gyermekeket is említhetném. A káosz mellett, amit a hetente hozott és visszavont, majd meg nem erősített intézkedések okoztak, csak az volt borzasztóbb, hogy a hatalom még arrogáns is volt a helyzetből adódó, meg nem értést tanúsítók irányába. A helyzet alapvetően most kezd körvonalazódni, miután a lemondott, majd újra hivatali helyét elfoglaló miniszter már elhúzta a sötétítő függöny zsinórját az alagút végéről, és valami halvány fény kezd derengeni. Az élet persze még közel sem térhet vissza a régi kerékvágásba, lásd a politikai cirkuszokat az oltóanyagok körül, de már legalább valami cél ki van tűzve. Ember és pedagógus legyen a talpán, aki bármit is jósolni mer, de nekünk legalább annyi kötelességünk adódik ebből a helyzetből, hogy egy nagy köszönetet mondunk nekik, hiszen rajtuk tényleg nem múltott.

(Folytatás a 3. oldalon)

József Attila :

(IME, HÁT MEGLELTÉM HAZÁMAT...)

Ime, hát megleltem hazámat,
a földet, ahol nevemet
hibátlanul írják fölém,
ha eltemet, ki eltemet.

E föld befogad, mint a persely.
Mert nem kell (mily sajnálatos!)
a háborúból visszamaradt
húszfilléres, a vashatos.

Sem a vasgyűrű, melybe vésve
a szép szó áll, hogy új világ,
jog, föld. - Törvényünk háborús még
s szebbek az arany karikák.

Egyedül voltam én sokáig.
Majd eljöttek hozzám sokan.
Magad vagy, mondták; bár velük
voltam volna én boldogan.

Igy éltem s voltam én hiába,
megállapíthatom magam.
Bolondot játszottak velem
s már halálom is hasztalan.

Mióta éltem, forgószélben
próbáltam állni helyemen.
Nagy neveltség, hogy nem vétettem
többet, mint vétettek nekem.

Szép a tavasz és szép a nyár is,
de szebb az ősz s legszebb a tél,
annak, ki tűzhelyet, családot,
már végképp másoknak remél.

1937. nov. 24.

*„A múlt tisztelete az a vallás,
mely az új nemzedék köteléke.
Ne veszítsünk semmit a múltból,
mert csakis a múlttal alkothatjuk a jövőt!”*

(Anatole France)

Hidépítők

Húsvétvasárnap délutánján egy ünnepi eseményre került sor az Ipoly partján. A folyó két oldalán Ipolyvece és Ipolybalog polgármesterei ünnepélyes keretek között aláírták a szándéknyilatkozatot a két települést összekötő gyalogos- és kerékpárhíd létesítésére.

A Molnár János, Ipolyvece polgármestere, valamint Bálint Péter Ipolybalog első embere által aláírt együttműködési szándéknyilatkozatban egyben kéri országaik minisztériumainak hozzájárulását és segítségét a határfolyón átívelő híd megépítéséhez. A Szent Koronáról elnevezett hidat a tervek szerint a gyalogosok és a kerékpárosok használhatják majd. A híd megépítése nagyban segíti majd a határ két oldalán fekvő községek együttműködését, s a meglévő kapcsolatok elmélyítését.

Annak idején közel ötven híd volt az Ipolyon. A trianoni békediktátumot, valamint a második világháborút követően nagy részüket lerombolták. A határszakaszon alig pár híd köti össze az egykoron szervesen összefonódó térséget. Napjainkban - a határon átnyúló együttműködésnek köszönhetően - több híd is épül a térségben, ezek többsége az autós közlekedést is szolgálja.

A híd megálmodója, Pásztai Károly, a Szent Korona Kórus másodkarnagya, budapesti ének-zenetanár és énekkari művész. Az ötletgazda szerint: „Az ipolybalogi Szent Korona Kórus egyik tagjának elvesztése adta a kezdő gondolatot, hogy létesítsünk egy kerékpárhidat az Ipolyon keresztül. A híd egyik vége Ipolyvece főterére, a másik pedig Ipolybalogon, a Kápolnádombra vezetne egy kiépített kerékpárúton keresztül, s így kötéssék újra össze magyar és magyar határon innen és túl.”

Pásztai Károly az ötlet megszűletésén túl a megvalósításban is komoly szerepet vállalt. Kitartó szervezési munkájának köszönhetően a kezdeményezés már a magyarországi külügyminisztérium asztalán van. Ennek apropójából is valósult meg az aláírási rendezvény, melyről rövid beszámoló, fotók és egy kisfilm is megtalálható az következő linken:

<https://www.facebook.com/groups/427586888331249/permalink/446456383110966/>

Az eseményen jelen volt többek között Jámbor László, a Besztercebányai Megyei Önkormányzat képviselője, aki elmondta, hogy a megye jelenlegi vezetése támogatja a kerékpárutak bővítését, így felvállalja és támogatja ezt a kezdeményezést is.

Az Ipolybalog mellett megépülő híd is az egymástól alig néhány kilométernyire fekvő, de a sors, ill. a történelem szeszélye folytán két országhoz tartozó település szorosabb kapcsolatát hivatott szolgálni, mint ahogyan Czibulya Márk, az ipolybalogi önkormányzat képviselője elmondta: „A trianoni határmódosítás előtt aktív kapcsolat volt a települések között, s rokoni szálak máig összekötik az ott élőket... A jelenlegi határátlépési lehetőségek miatt is sorvadt el a kapcsolat, hiszen bár közel, mégis távol vagyunk egymástól. A híd nemcsak fizikai, hanem szellemi síkon is segíti a kapcsolat felerősítését önkormányzati és egyéni téren egyaránt.”

Czibulya Márk, Pásztor Péter -Felvidék.ma

PEDAGÓGUS

Én nem tudom, milyen erő kell hozzá, de több kell az enyémnél.
Olykor el-eltűnődöm én is,
mit is jelent húsz-harminc szempár
fénylő tükörtermében élni,
hol éle van minden igének,
árnyéka van minden hibának,
hol húsz-harminc sötétkamrában
hívják elő folyton a percek
éles, kemény, hiteles képét.
Könnyű nekünk beszélni ezt-azt,
nagy szavakkal egymást dobálni,
de ő, kinek minden szavával

megannyi kis magnetofon zeng
tele otthont, utcát, jövőt, ő
felelősség nehéz vasával
vértézve jár, s - bár tán nem érzi -
hétköznapi nagy hőse köztünk,
szebb holnapok jobb emberéért
titkon vívott nehéz csatáknak
ismeretlen, hős katonája!
Mikor fogunk szobrot emelni,
s fogunk-e hát neked, magunkban,
„LÉLEK SZOBRÁSA”:
PEDAGÓGUS?!

Füle Lajos

Óvodafelújítás Kőkeszin

ségének tagja. A támogatás összege több mint 15 millió forint, azaz 45 398,86 euró.

2020 februárjában elkezdtek óvodánk belső helyiségeinek a felújítását, és április végére be is fejeztük. A munkálatokat a T-J WOOD s.r.o. vállalat munkatársai végezték.

Megújult a játszószoza, étkező, konyha, a folyosó, a szociális helyiségek, valamint kialakítottunk

egy tisztálkodóhelyiséget is. A falak, a mennyezet és a padló is minden helyiségben átalakultak. A belső nyílászárók szintén ki lettek cserélve. Eltávolítottuk a régi fűtőtesteket, és új, modern központifűtés-rendszer lett kialakítva, amely egyrészt energiatakarékos, másrészt egészségre ártalmatlan.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani a magam és Kőkeszi község önkormányzata nevében Magyarország Kormányának, a

Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. minden munkatársának, a Magyar Község Pártjának, valamint az MKP helyi elnökének, akik segítségével nagyban hozzájárultak községünk magyar tanítási nyelvű óvodájának a megújulásához.

KÖSZÖNJÜK!

Pixiades László, polgármester

Távoktatás, távbeíratás, távfelvételi és távirányítás

(Folytatás az első oldalról)

Beoltatták magukat, lehet, hogy sokszor akarattuk ellenére is egy olyan oltóanyaggal, amiről - miután az EMA (Európai Gyógyszerügynökség) jóváhagyta - kiderült, hogy nem minden korosztálynak felel meg, és akár vérrögződést is okozhat. Magyarán: az életük kockáztatása árán vállalták ezt, hogy hivatásukat gyakorolni tudják. Nem mindennapi tett. Nem tudom, én magam hogyan döntöttem volna a helyükben. De túl mindenben, új kihívások állnak előttük, előttünk, hiszen nyakunkon a beíratás az első évfolyamokban, ami kisebbségi iskoláinknál a jövő megalapozása is egyben, hiszen nem mindegy, hogy hány kiselsős ül be majd az iskolapadba szeptember elsején, már amennyiben kinyitnak majd az iskolák a járvány akárhányadik hulláma esetén is, amit a nyári lazítások bizonyosan felturbóznak. És akkor még nem beszéltünk arról, hogy a végzős alapiskolások felvétele nélkül ülnek be majd egy online közösségbe valahol valamikor, és online átlagszámítás alapján kiadott érettségi bizonyítvánnyal a zsebükben kezdek meg egyetemi éveiket a középiskolás végzőseink. Távirányított életünk naponta változik. S ahogyan telik az idő, egyre türelmetlenebbek vagyunk, teljesen érthetően. Nem értjük például, hogy ha egy bevásárlóközpontba be lehet menni akár száz embernek is egyszerre, a szabad levegőn, a sportpályán miért nem lehet 10-15 fiatalnak sportolnia? S ha a védőoltás annyira hasznos és megbízható, meg hatékony, miért kell mégis továbbra is maszkot hordaniuk azoknak, akik már megkapták azt? S ha a maszk hatékonyan megvéd vagy csökkenti a fertőzés veszélyét, azt miért csak este nyolcig vagy tízig teszi, és azután már nem? Sok kérdés van, és még több a megválaszolatlan. Gyermekünk jövőjével jó lenne nem játszani. Tudom, hogy mindenki próbál ennek a jegyében és felelősségében gondolkodni vagy döntéseket hozni, viszont egyelőre nem győztek meg minket arról végérvényesen, hogy ami most van, az valóban az egyetlen és a legjárhatóbb út. Közben a világhatalmak felvonultak erődemonstrációt tartani az ukrán-orosz határon. Reméljük, hogy a józan ész felülírja az emberi kapzsiságot és hatalmi vágyat. Ha nem így lesz, akkor hamarosan sem online sem offline oktatás nem lesz.

Palócz

Mivel 2020-ban járásunkban, Ipolyszécsénykén került volna sor a VII. Palóc Világtalálkozóra, ezért lapunkban minden hónapban egy oldalon ezzel a témával, azaz a palócsággal foglalkozunk. Az írások szerzője a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeum igazgatója, Limbacher Gábor, aki a téma szakavatott ismerője. Cikksorozatunk nem titkolt célja, hogy népcsoportunkat, a palócokat, tulajdonképpen saját történelmünket még jobban megismerjük.

Isten Báránya, a feltámadt Krisztus szimbóluma a mellékoltár terítójén, Örhalom

A húsvéti idő húsvétvasárnaptól pünkösdvasárnapig tart. Ez a húsvéti misztérium 50 napos kiteljesedése, egyetlen nagy ünnep, „egyetlen nagy vasárnap”: találkozás a Föltámadottal és a Szentlélek kiadásának megtapasztalása. Csodák árja ez már a teremtett világban is: halottból életre kelő, élőként rügyet hozó, rügyből bimbózó, bimbóból virágba teljesedő növényvilág, földből, barlangból kibújó, újjraelevenedő és utódlásra, fajfenntartásra felajzódó állatvilág. Mi, keresztények pedig új életre, új lélekre, új emberségre támadunk.

A húsvéti gyertya megszentelése, Örhalom

Imitatio Christi, azaz Krisztus utánzása valósult meg már a húsvétra felkészítő, krisztusi mintára 40 napos böjtöléssel, majd a húsvétot közvetlenül bevezető szent háromnapon történő együtt imádkozással, együtt szenvedéssel, a via dolorosa mentén a passióban való ájtatos

Húsvéti idő - Palócföld

részvétellel. Hódolattal térdet hajtottunk a megváltás művének, hódoltunk szent eszközének, a keresztfának. Aztán a húsvéti liturgiában megújítottuk keresztségi fogadalmunkat, Krisztussal eltemetkeztünk, majd szívvel, lélekkel, hittel és szeretettel mi is föltámadva, Krisztus bűn és halál fölötti diadalát ünnepeljük. Ebből fakadóan a húsvéti idő az örvendezés ideje. Fölismerhetjük egymásban és magunkban is, hogy Isten képmasságára hívtunk.

Ebben az időszakban - öskeresztény szokás szerint - nem volt böjt, nem imádkoztak térdelve. A húsvéti gyertya az egész húsvéti időben a hívek szeme előtt marad, azaz a húsvét fényében ünnepeljük az egyetlen húsvéti eseményt, a feltámadást, melynek része a mennybemenetel és a Lélek elküldése is. E gondolatot juttatja kifejezésre az ünnep igeliturgiája. Ősi szokás szerint az egész húsvéti időben az Apostolok cselekedetei és Szent János evangéliuma kerül felolvasásra. A szentírási olvasmányoknak minden vasárnap sajátos arculatuk van. Húsvét vasárnapján örvendünk Krisztus feltámadásának, és hogy e napon mindjárt megjelent az emmauszi tanítványoknak és a zsidóktól való félelmükben zárt ajtó mögött tartózkodó apostoloknak. Húsvét

Feltámadási körmenet indulása, Balassagyarmat

2. vasárnapja fehérvasárnap, ekkor tették le ugyanis a keresztelési fehér ruhát a húsvétkor megkereszteltek. Ezen a vasárnapon ünnepeljük, ami a Szentírás szerint „húsvét után 8 nappal” történt az apostolokkal és Tamással, Jézus újbóli megjelenését. Azonosulunk is vele. A feltámadás örömeivel megérezhetjük újólagnak mi is Krisztus áldásos jelenlétét a húsvéti idő minden pillanatában. A következő péntek Krisztus fegyvereinek, felségjelvényeinek, azaz kinszenvedése eszközeinek ünnepnapja volt. Húsvét 3. vasárnapját - idén április 18. - meghatározzák azok a húsvéti megjelenések, melyekben Urunk húsvéti asztalközösséget ünnepel népével, hogy higgyék, hogy higgyük: húsvér mivoltában van velük, és velünk lesz feltámadását követően is. A 4. vasárnap - április 25. - a Jó Pásztor jegyében

A feltámadt Krisztus húsvéti gyertyával, Örhalom

áll János evangéliuma 10. fejezete alapján. A jó pásztor mindent odaad juhaiért, és a juhok egy nyáj, hűséges, egyetértő és összetartó közösség lesznek. Az 5. és 6. vasárnap a búcsúzó Jézust (Jn 14-15), a 7. (mennybemenetel-vasárnap) az utolsó vacsorán mondott főpapi ima részeit állítja eléink (Jn 17) az Atya és a Fiú egységéről és az átadott szeretet által a hívek közösségéről. Az utolsó vasárnap pünkösd, a Lélek kiadásának ideje.

Húsvéti körmenet, Örhalom

A húsvéti idő szentírási olvasmányai, az Apostolok cselekedetei azt igazolják, hogy Isten igéje elterjedt Jeruzsálemben, egész Júdeában és Szamariában, sőt a föld határáig; s ezáltal a föltámadt és megdicsőült Úr a Szentlélek erejében népe körében van. Ma is velünk van, a mi körünkben! Ő az eleven szó, az Ige, aki betölti a földkerekséget. A szentleckék-

Húsvétvasárnapi feltámadási körmenet, Rimóc

ben a keresztség alapvető, új emberré avató mivolta kerül előtérbe, illetve János evangélista apokalipszisa a húsvéti esemény végső dolgokra vonatkozó eseményeit hangsúlyozza és fejt ki. Az Úr föltámadásával ugyanis elérkezett a végső idő, a beteljesedés korszaka.

A liturgikus szövegekben sok az alleluja, a hétköznapi misékben is van Glória. A misék bevezető része kiemeli, hogy a megdicsőült Krisztus nem hagyott magukra, hanem „reménységgel tölt el minket, titokzatos testének tagjait, hogy követhetjük a mennybe, ahová mint az egyház feje és az élet szerzője érkezett.”

A harangok visszajönnek Rómából, és az orgona és oltárcsengők is megszólalnak, Órhalom

A palócföldi népeletben a feltámadás ideje csodálatos idő, amikor a keresztény ember teremtő, természetfeletti erőre jut. Az ájtatos palóc nép a bibliai történekek szent idejébe jutva, a kereszthalál idejére „Rómába ment harangok” visszatértek, vagyis a Glóriát jelző harangszókor élte át első észleletként Krisztus feltámadását. A feltámadás e pillanata a vizeket mágikus erejűvé tette, ezért harangszókor mentek „glóriavízért”, amelyben azután megfőzték a húsvéti sonkát és a kocsonyát. Ugyancsak harangszókor a lányok és

Tűzszenelés feltámadási vigília szertartáson, Órhalom

a fiatalasszonyok körülsöpörték a ház környékét, miközben mondták: „Kigyó, béka távozz el a háztól!” Késsel megvergették vagy megrázták a gyümölcsfákat, hogy bő termésre támadjanak. A feltámadás szakralitása a megtisztulás szimbólumának számító tűz és víz megszentelésével hangsúlyozódott a nép számára. Ezért a parasztság a vízkereszt szenteltvíz mellett húsvétkor szentelt vizet használt. Mikor a templomból hazaérkeztek vele, megszentelték a házat, az ólakat, istállókat, mindent. Közben ezt mondták: „Órizzen meg a Jóisten minden szerencsétlenségtől. Négy evangélista álljon a négy sarkára, hogy a gonosz szá-

tán meg ne kísérthesse. Az Úr Jézus töviskoronája legyen ezen ajtónak a zárja.” A feltámadás idejében megáldott húsvéti szenteltvíznek olyan ereje volt, hogy még betegek is gyógyultak tőle.

A szenteltvíz mellett a feltámadási szertartás másik fontos eleme a tűzszenelés. A szentelt tűzből szerzett parázs szintén a paraszti élet sok területére közvetítette Jézus feltámadásának erejét. Az otthoni élet áldását szolgálta, hogy a nagypénteken kialudni hagyott családi tűzhelyen szentelt üszöggel gyújtottak be újra. A tűz rituális kialakása jelezte az eddigi időszak elmúltát és megszűnését, helyet adva a feltámadás teremtő erejének és általa az új tűznek. A szentelt üszögöt húsvétvasárnap hajnalban, napfelkelte előtt kivitték a szántóföldre, hogy a gabona ne üszkösödjék (Karancskeszzi). Felsőtárkányban (Heves m.) még a szentelt üszögről gyújtott első tűz hamuja is hasznos, ezért a kertben szórták szét. Gyöngyösön a szentelt paraszat a szőlőskert négy sarkába tették bajelhárítóul. Felnémten (Heves m.) a szentelt tűzbe tartott venyigét szúrták a szőlőföld négy sarkába. Az Ipoly mentén volt, aki a kenderföldre vitte, más a tűz, a villámcsapás vagy a betegség elleni szerként őrizte.

Szurdokpüspökiben a feltámadásnak a tisztítótüztől is megváltó erejét hangsúlyozták az ünnepre a templomajtóra tett „TELLYES BUCSU” feliratú táblával. Karancskesziben még halott visszatéréséről is beszéltek, hisz az Isten kereszthalála és feltámadása olyan szakralitás, amely az e világi teret és a túlvilágot

Húsvéti vízszentelés, Balassagyarmat

egyaránt érinti, határai elmosódhatnak. Ezért a Mátra vidéki palócok húsvétra cipőt sütöttek felajánlasként halottaiknak, amelyet azután a szegényeknek ajándékoztak, hogy imádkozzanak elhunytjaiért.

A litkei településcsoport falvaiban (Nógrád m.) a község látképében is megjelenítették a feltámadást. A lányok a feltámadási körmenet után örökzöldből koszorút fontak, és azokkal feldíszítették a falu keresztjeit és templomi lobogóit. A palóc asszonynép, mintegy a bibliai asz-

szonyokhoz társulva, a feltámadás vasárnap hajnali idejében útra kelt szentsírt látogatni, melyet aztán üresen találtak.

Húsvéti vízszentelés húsvéti szentelt gyertyával, Ludány

Visszatérőben a pereszlenyiek (Presel'any nad Ip'om), a mihálygergiek (Nógrád m.) lementek a patakra mosdani. Azt tartották, hogy „aranyvíz”-ben mosdanak, mert a feltámadt Jézus, amikor átment a Jordánon, aranyvízzé változtatta. A feltámadás e szent idejében a pereszlenyi gazda húsvéti határkerülését végezte, a jó termés érdekében földjeit sorra körüljárva.

A húsvéti gyertya lángjának szétosztása, Órhalom

Az ételszentelést követő ünnepi étkezés előtt húsvéti szenteltvizet ivott mindenki. A húsvéti ételmaradékot mint szentelményt hasznosították. Például Domaházán (Borsod m.) a húsvéti ebéd maradékát másnapig az asztalon hagyták, nem szedték le, majd eltették, és különböző bajok orvoslására használták fel. A húsvéti sonka csontjával a Medvesalján, Egerbocson, Tarnaleleszen (Heves m.) gyógyítottak. A Mátra-vidéken a sonkacsontot, tojáshejat kivitték a szántóföldre, jó termés biztosítására. A morványkalács morzsáját a kiscsirkéknek és más háziállatoknak adták, hogy egészségesek legyenek. Rimócon betegség ellen tették el a jószág számára. Baj esetén ételbe keverve ettették meg vele. Karancskesziben a zöldsesekertet tették termékennyé az ételmaradékkal. Többfelé egy szentelt tojást annyi szeletre vágta, ahány családtag volt. Azután megették, hogy a családi összetartást biztosítsa az egész év során, és aki eltéved, emlékezzen rá, hogy kivel ette a húsvéti tojást, és akkor rátalál a rendes útra.

Dr. Limbacher Gábor

Bemutatjuk Zolcer Jánost, a „Gorbacsov titkai. Az ember, aki megváltoztatta a világot” című kötet szerzőjét

Hogyan alakult az egykori szárguldo riporter élete?

Decemberi számunkban bemutattuk az ipolybalogi származású Zolcer János: *Gorbacsov titkai - Az ember, aki megváltoztatta a világot ... c. könyvét, valamint lapunk márciusi számában a szerzővel készült interjú első részét olvashatták tisztelt olvasóink. Most ennek a beszélgetésnek a második részét ajánljuk szíves figyelmükbe!*

- Médiaszakemberként, hírügynökség vezetőjeként még a 2000-es évek legelején ismerkedtél meg Mihail Gorbacsovval, akivel életre szóló barátságot kötöttél. Hogyan kezdődött a világ egyik vezető politikusával való ismeretség?

- Nagyon egyszerűen. 1999-ben elhátároztam, szeretném megismerni azokat a nagy, élő politikusokat, akik 10 évvel ezelőtt megváltoztatták a világot. A sorozatnak a „Secrets of power” címet adtam. Ehhez kerestem riportert, prezentátort. Gorbacsovra esett a választásom. Münchenben a szomszédomban lakott a híres magyar-német médiamágnás, Ferenczy Józsa. Sokat találkoztunk. Tudtam, neki régi jó barátja a volt német külügyminiszter, Hans-Dietrich Genscher, akinek viszont testi-lelki jó barátja Gorbacsov. Megkértem Jóska-t, segítsen. Ő azonnal felhívta Genschert, az meg Gorbacsovot. Alig fél órán belül már volt is időpontom: Bécsben találkozhattam a volt szovjet elnökkel először.

A Sacher szállóban találkoztunk, mivel beszéltek oroszul, gyorsan szót értettünk egymással. Megismerkedésünk után fél órával elindult a munka, a kapcsolat, a barátság, amely a mai napig tart.

- Mikor határozta el, hogy könyvet ír sz róla? Hogyan fogadta ötletedet Gorbacsov? Mi motivált a könyv megírásában?

- Az elhatározás régi, csak eddig nem volt rá időm, hogy megírjam. Aztán 2020 tavaszán jött a járvány, a bezártság. Így nekifogtam, és megírtam a jó 700 oldalas könyvet. Gorbacsovval már vagy 10 éve mondogatjuk, meg kellene írni a könyvet. Még hozzá olyan könyvet, amely nem egy hagyományos életrajz, nem a vájt fülekeknek, a történészeknek, a politikával behatóbban foglalkozóknak szól, hanem a mindennapi embernek is. Elsősorban a fiataloknak. Gorbacsovna mindig is a szívügye volt, hogy találkozzon, beszélgesse, vitatkozzon a fiatalokkal. Gyakran mondta, ők még formálhatók, alakíthatók, velük érdemes beszélgetni.

Elmondtam neki, hogy egy sztorizó, olvasmányos, könnyed nyelvezetű könyvet készülek írni, amelyet élvezet lesz olvasni. Arról is meséltem neki, tele-

rakom sok fotóval, játékos magyarázattal és sok videólinkkel. Ez az ötlet nagyon tetszett neki, és mindvégig támogattott.

Az utóbbi években gyakran megkérdezte, „no, hogy állsz a könyvvel?”... Sajnos, mindig elsumákkoltam a választ, mondván, már készülök nekikezdeni... De idén a március 2-i 90. évforduló jó alkalomnak tűnt, gondoltam, nem halaszthatom tovább. Nekiültem és megírtam.

Mi motivált?... Az a rengeteg látott, hallott ismeret, élmény, információ, amit az évek során Gorbacsov társaságában összegyűjtöttem. Úgy éreztem, ezt kötelességem továbbadni. Ugyanis a filmsorozat kapcsán hosszú heteket töltöttem el a világ nagy politikusainak társaságában. Amerikában a Bush családdal együtt laktunk kennebunkporti és Collage Station-i házukban... Helmut Kohl volt német kancellár elvitt a bonni „kancellár-bungalóba”, eljött velem Moszkvába Gorbacsovhoz... Izraelben Simon Peresz-szel elrepültünk egykori kibucába, elmentünk a Yad Vasem-be és a Siratófalhoz... Hans-Dietrich Genscherrel a prágai német nagykövetség erkélyére és a volt szovjet elnöki dácába, Archyza... De voltam Gorbacsovval II. János Pál pápánál, a nevében Arafatnál, Mandélánál, Wałęsánál, Castrónál...

Tudatában voltam, olyan lehetőséget kaptam az életemből, amelyet ebben a műfajban még soha egyetlen újságíró sem. Hármában sikerült ezekkel a sorsfordító politikusokkal heteket eltöltenem. Sok újságíró már attól is végtelenül boldog lenne, ha - mondjuk - az amerikai elnökkel lekezelhetne, vagy kapna 10 percet, és feltenne neki 2-3 kérdést. Én meg a házában lakhattam, reggelente ő hozta nekem a kávé... Napközben beszélgettünk, teniszeztünk, hajóztunk, halásztunk... Esténként együtt vacsoráztunk, és kvaterkáztunk az óceán szikláin ülve. Természetesen mindez hármában, Gorbacsovval.

Tehát végtelenül nagy szerencsém volt, hogy mindez így összejött. Hiszen, ha létezik „objektív igazság”, akkor azt sikerült kiderítenem. Hiszen nagyon ritka alkalom, hogy egy újságíró ekkora

személyiségekkel hármában, konfrontálódva beszélgethet. Így aztán gyakran megtörtént, hogy mondjuk Gorbi mesélt a máltai találkozásukról, és Bush közbeszólt: Mihail, nem úgy volt az! És bizony ilyenkor volt, hogy kisebb-nagyobb vita kerekedett, amíg megegyeztek, hogyan is történt egy-egy dolog annak idején.

Gorbacsov az évek során meglátogattott müncheni otthonomban, volt nálam többször Budapesten... Elvitt a kaukázusi szülőfalujába, a Moszkva melletti dácájába, a Kremlbe... Őszintén, nyíltan beszélt velem mindig, kezdettől fogva a bizalmába fogadott... Sok mindent megtudtam róla, szerelméről, Raiszáról, politikai döntéseinek kulisszatitkairól, a politika boszorkánykonyhájáról.

Ebből sok minden nem publikus - azt megtartom magamnak. Viszont sok minden publikus - ezt leírtam. Ez van benne a Gorbacsov titkai könyvemben.

- Tavaly szeptemberben jelent meg a Kossuth Kiadónál a „Gorbacsov titkai” című köteted. Milyen volt a fogadtatása? Eddig hány nyelvre fordították le, illetve tervezik lefordítani? Megjelenik majd szlovák nyelven is? Miről is szól valójában ez a könyv? Vagy ahogy egy helyen fogalmaztál: „Így született egy kicsit szokatlan műfaj, a dokumentumriporter-interjú-írói fantázia könnyed, olvasmányos formában előadott változata: a dokumentum-mese!”

- A könyv fogadtatása a lehető legjobb volt: az olvasók szétkapkodták, és a menyekbe emeltek visszajelzéseikkel. A sajtó szintén pozitívan fogadta a könyvet. Eddig nagyjából 100 sajtómegjelenésem volt a Kárpát-medencei különféle nyelvű médiumokban. De volt megjelenésem Kanadában, Brazíliában, Ausztráliában, Kínában is...

A könyvnek Gorbacsov 90. születésnapjára elkészült az angol fordítása (Erzsébet von Kontz kiváló nyelvezetével), és már elérhető világszerte az Amazonon.

Dolgoznak a német, spanyol, portugál, orosz, francia, olasz, hindu, kínai, vietnami fordításokon... És természetesen Érsekújváron egy hölgy már készíti a Slovart Kiadónak a szlovák fordítást is, amely idén szeptemberben kerül majd piacra.

Bemutatjuk Zolcer Jánost, a „Gorbacsov titkai. Az ember, aki megváltoztatta a világot” című kötet szerzőjét

Miről szól a könyv?

Arról, hogy lett a parasztfiúból királyfi, a Kreml ura! Egyrészt bemutatom Gorbacsovot születésétől napjainkig: olvasmányos, mesészerű sztorik formájában. Másrészt, bemutatom a kommunista szörnyet, az álságos Szovjetuniót és csatlós országait, a világpolitika boszorkánykonyháját... Külön fejezet foglalkozik Csernobillal, Raiszával... Hosszú fejezetben írtam le Gorbacsov 1969-es brnói látogatását az ottani fegyvergyárban, ahol egy életre szóló élményben volt része...

Dokumentum-mesének neveztem a könyvet, hiszen minden szava dokumentum, azaz igaz! De ezeket a megtörtént dolgokat kicsit kiszínezve, mesészerűen, sztorizva írom le.

Többen mondták már, a könyv vonz, mint a mágnes a vasat, amíg ki nem olvassa az ember, nem lehet letenni.

Egyik felvidéki olvasóm például ezt írta: Megkaptam a könyvet, belekezdtem az olvasásba. Azonnal felismertem, ezt nem fogom tudni letenni. Azonnal szól-tam is a férjemnek, hogy most nélkülöznie kell néhány napra, mert én Gorbacsovot olvasok.

- Milyen volt Gorbacsov mint ember és mint politikus?

- Egyszerű, közvetlen, végtelenül kedves, együttműködő. Nagyon barátságos ember, akinek nincsenek allűrjei, manírjai, aki bárhol bárkivel leáll az utcán beszélgetni, akinek mindig mindenkihez van egy kedves szava...

Amikor elmentünk a szülőfalujába, Privolnojeba, hosszú órákat ácsorgott a falusiakkal az utcán és beszélgetett.

Amikor egy birkasütésnél leesett egy falat a kezéből a földre, lehajolt, felemelte, megfújta és bekapta. A hálnak még a szemét is megette, mert az ételből nem szabad eldobni semmit.

Ha magyar kolbászt vittem neki, azonnal megtörte annyi felé, ahányan az asztalnál ültünk, szétosztotta, és bőröstől, kenyér nélkül megette.

Amikor nálam járt Münchenben, megmutattam neki a Gorbí nevű juhász-kutyámat, és bemutattam őket egymásnak. Erre Gorbacsov azt mondta: szép kutya, remélem, jól bánsz vele?!

Milyen ember politikusként? Őszinte, nem taktikázó és megfontolt. Barátságos és megbízható tárgyalópartner. Előbb a németek, majd az amerikaiak is nagyon viszolyogtak tőle. Kohl Goebbelsnek, Reagan „kommunista propagátornak” nevezte... Aztán mindenki megenyhült, látva, Gorbacsov egy merőben más, nagyon emberi vezető, nem hasonlít elődjéhez.

Gorbacsov közvetlenségével mindenkit levett a lábáról. Ebben segített neki

állandó, hűséges barátja-társa-szerelme, Raisza is. Ketten együtt verhetetlenek voltak, a világ meghajolt előttük, és a tömegek éljenezték, csodálták őket.

- Egy veled készült interjúban olvastam, hogy 1989-ben Nicolae Ceausescu meg akarta támadni Magyarországot. Mennyiben bizonyult ez igaznak?

- Teljes mértékben. Én ezt a történetet Gorbacsov és az akkori magyar miniszterelnök, Németh Miklós elmondása alapján írtam le.

Németh Miklóssal 1989-től nagyon bensőséges, bizalmas baráti viszonyban vagyok. Így aztán Ceausescu tervét valóban első kézből, kettejüktől tudom.

Tehát, 1989 nyarán a veszély nagyon reális volt: Ceausescu Gustáv Husák, Todor Zsivkov és Erich Honecker segítségével tervet dolgozott ki Magyarország megtámadására. A román hadsereg hadikészültségben állt a magyar határon.

Gorbacsovnak köszönhető, hogy a terv mindig csak terv maradt, és sosem valósult meg.

- Mihail Gorbacsov idén márciusban ünnepelte 90. születésnapját. Ha nincs ez a koronavírus-járvány, személyesen is felköszöntötted volna őt, aki az állami dácájában él? Ha jól tudom, többször is jártál nála ott. Hogyan él ma Gorbacsov, akinek a nyugdíja, valóban csak 970 €?

- Igen, tervben volt az utazás, de a vírus miatt ez elmaradt. Sőt, állapota azt sem tette lehetővé, hogy barátaival vagy közvetlen munkatársaival ünnepelhesen. Ezért Zoom-on köszöntöttük őt fel. Otthonában egyik barátja biztosította a technikai háttérrel, és egy ünnepien megterített asztalnál fogadta az online koccintásokat.

Otthona egy állami dácsa Moszkva mellett, egy nagyon szép erdős részen. A ház és a berendezése meglehetősen régies, nagyon szocreál stílusú.

Többször jártam nála. Megmutatta a kertben azt a fát, ami mögé feleségével gyakran elbújtak, hogy a KGB ne tudja őket lehallgatni. Voltam a Raiszával közös hálószobájukban, ahol 1999 óta minden érintetlen.

Beszélggettünk a hatalmas nappaliban, s amikor Raiszára terelte őt, elkezdett sírni, zokogni...

Nyugdíj?... Igen, alig 1000 euró pénzt kap az államtól. Hozzá a dácsát egy szakácsnővel és házvezetőnővel, egy autót sofőrrel és 2 testőrt. Már öt éve beteges, nem hagyta el Moszkvát, cukorbetegség és mindenféle egyéb kór gyötri. A legtöbb időt ágyban vagy kórházban tölti.

- Zolcer János újságíró, televíziós producer, rendező, forgatókönyvíró, a ZOLCER TV tulajdonosa. Mit jelent ez „magyarra” fordítva?

- Sok munkát, hála istennek! De ez nem baj, sőt, öröm! Én 16 éves koromtól eltartom saját magamat. Volt idő, amikor a közvetlen munkatársaim száma 180 volt - világszerte. Néha még készítek egy filmet, rendezem a 35 ezer darab kazettából álló archívumomat, időnként kitalálok és megvalósítok egy-egy applikációt... Könyvet írtam Gorbacsovról... A téma annyira nemzetközi és sokrétű, hogy most készültem el a „Hogyan lett a parasztfiúból királyfi?...”, készül egy hangjáték a franciáknak, egy színdarab és a könyvből egy 12 részes filmsorozat a Netflixnek...

De biztos valamit kihagytam!

- Jelenleg Budapesten élsz. Család, gyerekek, unokák?...

- Igen, Budapesten élek, de ha tehetem, sokat vagyok úton, főleg Ázsiában, Európában... Már alig várom, hogy újra utazhassak kedvenc városomba, Sanghajba...

- Milyen gyakran jársz haza szülőfaludba, Ipolybalogra?

- Sajnos, csak ritkán. De, amikor csak tehetem, örömmel megyek Ipolybalogra. Ott van szüleim sírja, bátyám, rokonság, barátok... Én már voltam vagy 70 országban, de ismert a mondás: mindenütt jó, de a legjobb otthon!

+ 1 kérdés: Hol kapható, hol szerezhető be a Gorbacsov titkairól szóló könyved?

- A print könyv elfogyott, talán már csak elvétve található egy-egy példány a könyvesboltokban. Már dolgozom a 2. kiadáson. Viszont én még megmentettem néhány darabot, ezért nálam lehet rendelni, dedikálva, ajándék könyvjelzővel - amíg a készlet tart.

- Az e-könyv az, ugye, kifizethetetlen, ezért az letölthető a gorbítitkai.hu weboldalon, ahol egy fejezet a könyvből ingyen is elolvasható.

- Itt hadd jegyezzem meg meg, hogy a Gorbacsov titkai egy hibridkönyv! Ami azt jelenti, hogy a könyvben 250 szó csilaggal van jelölve. Mint például: Csehszlovákia, vasfüggöny, hidegháború, Breznsznev... Minden történetnél van egy QR-kód. Ha ezt az olvasó okostelefonnal leolvassa, akkor megnyílik neki a 250 szó magyarázata: rövid szöveg, fotó, rajz, videó... De van a könyvben még - szintén QR-kóddal elérhető - videolink is, amelyeken 120 videó nézhető meg. Egyebek mellett az egyikén Gorbacsov énekel egy szerelmes dalt a feleségének.

Tehát, aki megveszi a könyvet, az egy kis multimédiás könyvtárat tudhat magáénak, amely szóban, hangban, képen mutat be egy ismeretlen világot, Gorbacsov titkait.

Bodzsár Gyula

Bussa

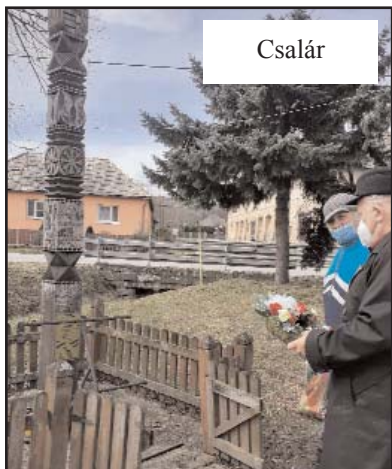
Lukanénye

Ipolybalog

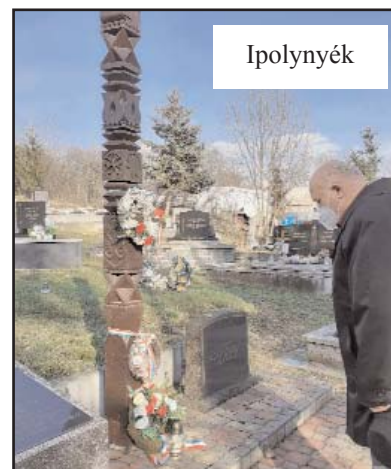
Csalár

2021. március 15-én a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya elnöke és titkára felkeresték a járásban lévő 48-as emlékhelyeket, melyeknél elhelyezték az emlékezés koszorúit.

Információink szerint ezeken a településeken, szűk körben, a helyiek is megemlékeztek.

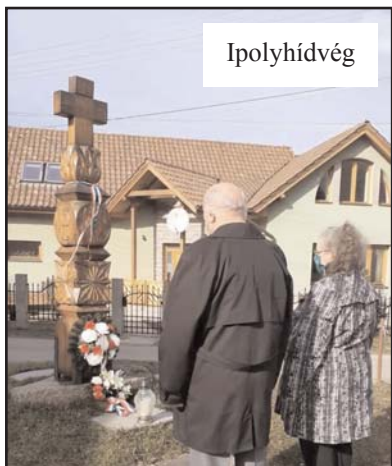
Ipolynyék

Inám

Ipolyhídvég

Tisztelet és fegyelem...

Erre tanít minket a múlt,
Ez kell a jelenhez,
Hogy tiszta lehessen a jövőnk.
Inámban 2021. március 15-én
tisztellel hajtottunk fejet a
hősök, vértanúk emléke előtt,
Nagy Tamás sírjánál.
Szolidan, szűk körben, de
szívünkben hálával a múltért,
a jelenben, a jövőnkért.

Óvár

Ipolyszécsényke

Ipoly-
szécsényke

Nagycsalomja

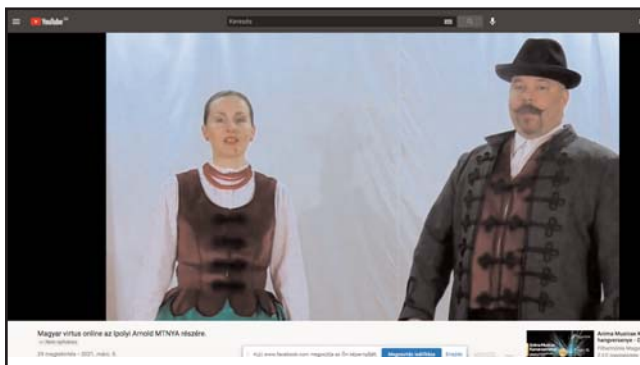
Ipolyvarbó

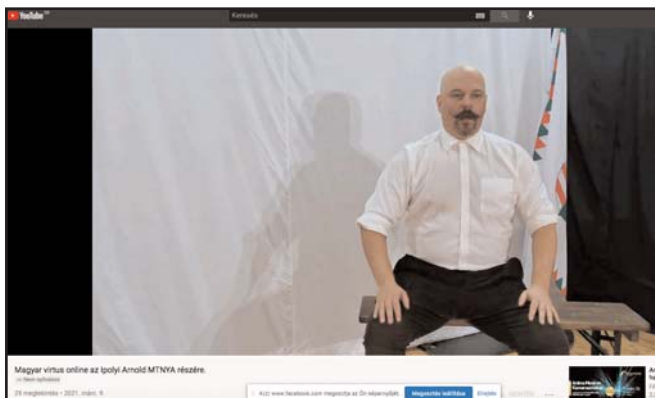

Március 15. Ipolybalogon

Az immár több mint egy éve tartó pandémiás időszak nemcsak mindennapi életünket, de ünnepeink, ünnepelésünk jól megszokott menetrendjét is felborította. Ám ez nem akadályozott meg minket, az Ipolyi Arnold Alapiskola nevelőit és diákjait, hogy megünnepeljük az 1848-as forradalom kitörésének évfordulóját. Az iskolában már többször vendégül látott Kuttyomfitty Társulat - a korlátozó intézkedésekre és járványhelyzetre reagálva - az idén online programot kínált az érdeklődőknek, mégpedig a Magyar virtus c. előadást, amellyel a 1848/49-es forradalomnak és szabadságharcnak állított emléket a népdalok, népi dramatikus táncok, versek segítségével. Az alsó tagozat tanulói, akik ebben az időszakban jelenléti oktatásban vettek részt, az iskolában nézték meg

az előadást, míg a felsősök a már hosszú idő óta tartó és sajnos lassan megszokottá vált módon, tehát képernyőkön keresztül élhették át a tánc és zene kifejezőeszközei segítségével a szabadságharc egyes szakaszait. Ezen kívül rendhagyó osztályfőnöki órákon különféle dokumentumfilmek,

összeállítások, beszélgetés során elevenítették fel a szabadságharc mozzanatait, emlékeztek a nap hőseire.

A járványidőszak ellenére az egyéni megemlékezések, tiszteletadások által az ipolybalogi temetőben található kopjafára is felkerültek az emlékezés koszorúi, ill. virágai.

-ná-

Nagycsalomján szűk körben, néhány csemadokos részvételével emlékeztünk Bolgár Gábor, a honti lovas-nemzetőrség parancsnokának sírjánál.

1848-as megemlékezés BUSSÁN

Az idei március 15-ei ünnepnap eltér a hagyományos megemlékezéstől. Az utcák csendesek, keresem a kokárdát az emberek bal oldalán, szívükönél kitűzve...

Csak ketten megyünk a kopjafához, hogy gyertyát gyújtunk, és koszorúval fejet hajtsunk az 1848-as szabadságharc hősei és áldozatai emlékére.

Ez nem egy mindennapi esemény. Sem az emlék önmaga, sem a mostani pandémiás helyzet. A CSNTV jelezte, hogy ha van rá lehetőségünk, csatlakozunk hozzájuk. Ők is megtisztelték jelenlétükkel és egy koszorúval a bussai megemlékezést.

Igaz, szűk körben voltunk, de mégis voltunk, és ez a lényeg. Az, hogy égjen bennünk az emlék tüze, és az, hogy érezzük ennek az ünnepnek a súlyát, értelmét.

Biztos vagyok benne, sőt, tudom, hogy vannak Bussán magyar érzelmű emberek, akik tudják és értik az 1848-as szabadságharc történetét.

Reméljük, jövőre megadatik, hogy sokan álljunk a kopjafánál. Hogy közösen elénekelhessük a magyar himnusz és a Szózatot, és a piros-fehér-zöld szalaggal díszített koszorút is az ünnephez méltóan tudjuk elhelyezni.

Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!

Bombor Ivett

Bemutatjuk Híves Tóth Éva női vadászt, a „Vadászhistóriák” című könyv szerzőjét

Nemcsak a vadászpuskával bánik jól, de a tollat is jól forgatja

amikor a dámbikák elhullajtják előző évi agancsukat, hogy ősre, barcogásra újat, még szebbet növeessenek homlokukra, amellyel üzekedéskor ismét elbűvölik pöttyös ruhás „háremhölgyeiket”.

Egy szép napon azonban megszólalt a telefon, és kedves vadászbarátunk közölte, hogy szülinapi meglepetésként bejelentett engem, sőt már be is fizetett egy vadásztanfolyamra. Hozzátette azt is: „reméli, hogy a vizgán nem hozok szégyent a fejére”.

Így történt, hogy életem delén a vadászat mindent elsöprő hurrikánként ragadott magával. Beleolvadtam abba a varázslatos világba, ahol az ember lelke egy csapásra megnyugszik, elsimul, és ahová újra és újra visszavágyik.

- Hogyan fogadták Önt az erősebb nemhez tartozó vadászok? Könnyen beilleszkedett közéjük?

- A vadászvizsgára felkészítő tanulmányaim révén a vadászat számomra hirtelen egészen új, egyben különös megvilágításba került. A vad életfeltételein, anatómiáján, vadászati módjain, a vad életkorán, s később a trófea elbírálásán túl felismertem, hogy a vadászat igazából egy gyönyörű ősi örökség, amelynek hagyományait az ember nem a könyvekből sajátítja el. Szerencsésnek vallom magam, hogy én a „vadászmesterséget” a páromtól leshettem el, őreá pedig még egy előző generáció testálta a vadászatnak még az egykori, valódi, szépséges formáját.

Vadásztársaságunk egyetlen női tagja vagyok, akit eleinte valószínűleg azzal a gondolattal fogadtak maguk közé a jágerek, hogy: „majd jó lesz mosogatni, kávé főzni, vagy legfejebb, idővel megtanítjuk gulyást főzni!”. Később megszokták, hogy ott téblábolok mindig közöttük. Ott volt a párom, aki a hajtóvadászatokon mindig ügyelt a biztonságomra, így nem terheltem a vadásztársakat gavalléros kötelezettségekkel. Idővel már nem is néztek nőként rám, egyenrangú társá nyilvánítottak, sőt még a vezetőségben is „helyet szorítottak” nekem. A „zsákmányszerzés” terén sem mivel sem maradtam alul, a vadászat „tisztátlan” munka részéből pedig - mint a zsigerelés, nyúzás - éppúgy kivettem a részem, mint férfi bajtársaim. A vadászati berendezések (etető, leshelyek, szók) létesítésében ugyan semmi hasznomat nem vették, viszont rendszeresen megmostam a vadászlak ablakait, gereblyéztem a lak udvarán, vadászösvények tisztításában is részt vállaltam, szénát forgat-

tam és gyűjtöttem a pajtába, és még sorolnám, de nem teszem, mert már szinte hallom a kollégák élcelődő, ironikus megjegyzéseit.

- Milyen tulajdonságokkal kell rendelkeznie egy jó vadásznak? Mi az, amit nő létére még hozzá tud adni a jó tulajdonságokhoz?

- Egy jó vadász (a magyar vadászirodalom inkább „igaz” vadásznak nevezi) általános jellemzői a természetért érzett felelősség, a hozzáértés, a szaktudás, az állatok tisztelete, az esélyadás, az együttműködés, az önmérséklet, a biztonság, a vadgazdálkodás, a fegyelem betartása.

Az igaz vadász jó ember, akit a természet farag életerőssé, edzetté, ugyanakkor barátságos, empátikus, önzetlen és szerény. Ilyen és ehhez hasonló tulajdonságok birtokában válhat jó vadásszá egy ember.

Mind közül a legfontosabb az alázat. A vadász és vadászat viszonyában ez egy nélkülözhetetlen sajátosság. Alázatra elsősorban a természet tanítja az embert, mivel a természet csakis adni tud. Megajándékozza az embert vadjával, fájával, gyümölcsével, madárdalával és gyógyító erejével. Alázattal és bőségesen ad, még annak ellenére is, hogy hulladékot, üres flakonokat, meggyalázott vadat és szükségtelen pusztítást kap cserébe. Az alázat elemi tartozéka pedig a mértékletesség.

Párom, vadászmesterem soha nem bánt a vadászatban kesztyűs kézzel velem. Gyakran hallottam tőle, hogy a vadász nem nő, „csak” vadász. Asszonyként ugyanúgy megpróbáltam a vadászetikai kódexben leírtakhoz hű maradni, és az „igaz vadász” tisztséghez méltóvá válni.

- Vannak-e vadász nőtársai? Ha igen, tartja velük a kapcsolatot?

- Női vadászokkal sajnos jobbára csupán virtuális kapcsolatot ápolok, és ennek nem csupán a vírus szabta korlátozottság az oka. Gyakran kívántam, hogy bárcsak lenne női vadásztársam, de sajnos ezidáig ez a kívánságom nem vált valóra. Társasági oldalon viszont nagyon sok vadász hölgygel tartom a kapcsolatot, mégpedig különböző korosztályú Dianákkal levelezem rendszeresen. Vannak köztük sikeresebbek, van köztük művész, vadászíró, akad olyan, aki bejárta, végigvadászta a világot, és vannak hozzám hasonló szerényebb teremtesek is.

- Gondolom, nem olcsó kedvtelés a vadászat. Mi minden kell hozzá a vadászfegyveren és a vadászkutyán kívül?

- Kezdjük egy rövid bemutatkozással

- A nevem Híves, született Tóth Éva. Lukanényén születtem, és ott élek mind a mai napig. Pedagógiai szakközépiskolát végeztem. Régi álmom vált valóra, amikor mintegy húsz év kimaradás után újra óvónőként praktizálhattam Leszenyén. Eleinte csak négy órára kaptam munkát, később különféle szakmai képzésekre jelentkeztem, megírtam, majd sikeresen megvédtem az atesztációm, végül két vezetőképzést is elvégeztem. Ezen kompetenciákkal teljesítettem az óvodai igazgatói tisztség feltételeit, és teljes munkaidőben igazgatóként dolgoztam az egyosztályos óvodában. Soha nem dolgoztam még jobb közösségben azelőtt, mint ebben az óvodában. Ennek ellenére, amikor egy évvel ezelőtt Lukanénye polgármestere megkérdezte, hogy lenne-e kedvem hazajönni, igent mondtam, és fájó búcsút vettem kolléganőimtől, akiknek ezúton is mindent nagyon köszönök.

- Hol, mikor kezdődött érdeklődése a vadászat iránt? Mi motiválta ebbéli érdeklődését? Netán volt valaki vadász a családban?

- Otthonom területének csodaszép mezsgyéi már gyermekkoromban rabul ejtették a szívem. Tizenévesként a természet a második otthonomra vált, mivel - a vasárnapok kivételével - a nyári szünidő szinte minden egyes napját libápasztorkodással töltöttem öcsém és más korombeli cimborá társaságában az otthonunkhoz közeli terület legelőin, rételein, majd aratás után a búzatarlón.

Családomban nem született vadász, bár édesapám otthonosan mozgott a természetben. Rengeteget bóklásztam vele a közeli erdőkben gomba után kutatva.

A vadászzal a párom fertőzött meg. Amint vállára kanyarította a vadászpuskát, és feltette viseltes vadászkalapját, szinte „semmi per” alatt zöldbe vágtam magam én is, és árnyékként követtem mindenhová, akár egy kiskutya.

Imádtam a csendes alkonyokat, a teliholdas éjszakákat egy lesen kucorogva párom mellett, várva, hogy mi bukkan elő az erdő sötét rejteleméből. Vele tartottam a hosszú agancskereső túrákon is tavasszal,

- Nem, a vadászat egyáltalán nem tartozik az olcsó szenvedélyek közé. A vadásztanfolyam díja a legelső anyagi kiadás. Jó szerencsével az ifjú vadászpálánta egyből tagja lehet egy vadásztársaságnak. A társaságok belépési díja változó, de nálunk, Szlovákiában úgy 400-500 € az alsó határ, Magyarországon szinte megfizethetetlen, sőt oda bekerülni is már csodával határos mázli manapság.

A fegyverek skálája terjedelmes - árát, márkáját illetően. Sokan vannak, akik hónapokig vizsgálódnak, kutakodnak, közösségi oldalakon informálódnak, mielőtt kiválasztják a testre és pénztárcához szabott csillivilli „tartozékot”.

Ami az én szerény kis „hatásfelesem” illeti, neki az a története, hogy úgy került a birtokomba, hogy pont beleillett a magam szabta szimpla kritériumokba: ne legyen túl hosszú, könnyű legyen, és lövéskor ne „rúgjon” nagyot. A kollégák „kispuskának” nevezik, ami azonban csöppet sem korlátozza hatékonyságát.

A távcsövek és puskatávcsövek közt is választhat a vadászember szerényebbet vagy akár szemtelenül hivalkodót, amelynek ára ugyanilyen arányban változik.

Az évenkénti tagdíjat is az adott vadásztársaság házi szabályzata határozza meg.

- *Mi a szép a vadászatban? Tróféák, természetjárás, élmények?*

- A vadászat számomra elsősorban erdőt, mezőt, friss levegőt jelent. Tölgyfát, nyári szellőt, mely a búza érett kalászáinak illatát hozza felém, napnyugtát és teliholdat, didergető hajnalokat, tücsökenét, madárdalt és megannyi szívdobbanást. Mindezeket túl azt hiszem Fekete István, ismert vadászírónk mondata határozza meg leginkább azt az érzést, amely minden alkalommal a hatalmába kerít a lebukó napot vagy a telihold ragyogását csodálva: „Távol az emberektől, Istenhez közel!”

És ez lehet a kulcsa mindennek. A természet Isten legszebb alkotása, ami olyan jól sikerült, hogy Ő maga is gyakran ott felejtí magát.

Itt kap feltétlenül szerepet a jó öreg alázat ismét, mert az Isten vadaskertjében csak respektussal szabad „nyesegetni”. A vadászat az öröm és gyász, megszánnás és boldogság egyvelege, ezért „A vadász” nem lehet akárki. Egy elejtett vad terité-

kénél - legyen az a legkisebb, legselejte-sebb, legesélytelenebb bakocská - egy igaz vadász egyszerre érzékeli a pillanat örömét és fájalmát.

Számomra fontos szempont, milyen módon ejtem el a kiszemelt vadat. A vadászat nem válik soha rutinná, örööm minden egyes pillanatának az emléké. Emlékszem a falon felsorakoztatott tróféáim történetére. A tarvad (tehén, őzsuta) szelektálását csupán vadászias kötelességemnek tartom, nem lelem örö-möm benne, és minden álszenteskedés nélkül kijelentem, nem vágyom évről évre nagyobb tróféás vad elejtésére. Nem vonz a vadmérvével ellátott szórón egy biztos lövést ígérő vadászat.

Engem a vadászat titokzatossága, rejtélyes kimenetele csábít, amikor dobo-gó szívvel hallgatom egy száraz ág rop-panását, vagy a patak vizét megcsobban-ni egy óvatlan lépéstől és várni, mi bukkan elő a pagony árnyékából.

- *Kitűnő ételek készíthetők vadhúsból. Ön mennyire szeret és mit vadhúsból főzni?*

- A vadhúsok közül a vaddisznóhúst szeretjük leginkább. Rántott húson kívül szinte minden más ételt elkészítek belőle. Kedvenc specialitásom a malacpecsenye, amit garamkövesdi barátainktól lestem el. Az a titka, hogy úgy kell elkészíteni, mint a kacsát, és az íze, zsírja is pont olyan, mint a kacsáé. Rejtélyes funda-mentuma, hogy vaját kell hozzáadni a fazékba, és semmi mással nem kell fű-szerezni, csupán sóval és egy kis borssal. Fokhagymával épp csak megíjesztem. Tejet hozzáadva szépen megpirítjuk, és kész a hamis kacsapecsenye.

- *Úgy tudom, nem csak vadászpuskát, de a tollat is jól forgatja. Két könyve is megjelent. Kérnék egy rövid könyvbemutatót.*

- Évekkel ezelőtt kezdődött ez az „írói tevékenység”, és akárcsak a vadászatban a párom volt az előljáróm, az írásban is ő volt az „ihletgazda”.

A vadászati idény legutolsó napján sikerült elejtenem egy öreg dambikát. Ez volt a legutolsó egyed, amit még terítékre kellett hozni, hogy a vadászterv teljesítve legyen. Én akkoriban csak ritkán jártam a vadászösvényt, mert édesapámat gondoztam, aki állandó felügyeletet igényelt.

Ennek a vadászatnak az előzménye az volt, hogy párom még aznap délelőtt a nyomára bukkant egy dambika rudlinak, melyben felfedezte ezt az öreg nyakas bikát. Megdobbant a szíve a váratlanul jött lehetőségétől, és célba is vette a vadat, ám a ravaszt nem húzta meg. Eszébe jutott, hogy aznap a lányom azt ígérte, felvált a szolgálatban édesapámnál, hogy egy kicsit kikapcsolódhassak, így lehető-ségem nyílik hosszú idő után újra „ki-

menni”. Párom erre a gondolatra a „vadászat istennőjéhez, Dianához” fordult egy kérréssel: ha engedi, akkor ne neki, hanem nekem.

Aznap délután felültem engem egy lesre, megmutatta honnan várható a dambikák megjelenése. Leírta, hogy néz ki a kiszemelt öreg harcos, ezzel a vadászat fináléját az én tehetségemre bízta. A csapat bika valóban megjelent a repcén, és én sikeresen terítékre is hoztam az áhított vadat. Felidézve az esemény megható fordulatait, nem bírta magában tartani a boldog és hálátelt érzést, így kiírta magából, és feltöltötte a társasági oldalon egy terítékfotóval. Mondom én akkor: „de hiszen ez megy nekem is”, és megal-kottam a magam verzióját.

Attól fogva ez szokásommá vált, és lejegyeztem minden különlegesebb vadászélményemet. Néhányat elküldtem magyar vadászlapokba, beneveztem különféle irodalmi pályázatokra, majd egy szép napon a Hunor Magazin vadász-újság főszerkesztője felhívott, hogy sze-rinte itt az ideje, hogy ezeket a történe-tet könyvbe kössük.

Így született meg a „Vadászhistóriák” című könyvem, amelyet nagy „hajcihő” közepette mutattak be a Budapesti Nem-zetközi Fegyver-Horgász-Vadász (FeHo-Va) kiállítás színpadán. Ebből 800 db készült 2020 tavaszán.

Ezek után nem dőltem hátra, hanem hozzáálltam a könyvem fordításához, és idén sikerült kiadni szlovák nyelven is, „Ked’ les na chvíľu stíchne” címmel. A könyv nagyon szép külsővel látott napvilágot. A történeteim hangulatát egy ügyes vadászbarátunk, Jozef Diheneščík rajzai teszik hangulatosabbá, valamint a borítórész is az ő keze munkáját dicséri. A könyvet a vadászat szakmailag igen elis-mert egyénisége, Mgr. Kušík Peter úr lek-torálta.

- *Mi az, amit nem kérdeztem, és szívesen beszélne róla?*

- A könyveim kiadása, sikere a nem vadászó olvasók, valamint neves, mond-hatni a „vadászat ikonjainak” buzdító és elismerő ekhójától kimondhatatlan öröm és elégedettség tölt el.

Van azonban egy fájó pont az életem-ben. A mintegy 60 éves múltú vadásztár-saságunk egy hirtelen kimondott verdikt hatására elvesztette a vadászati jogot ot-tonunk területén. A vadgazdálkodással egy újonnan alakult vadásztársaságot hatalmaztak meg az illetékes erők, ben-nünket pedig, hazai vadászokat félreállít-tottak.

Nincs igény a mai társadalomban már az olyan vadászatra, amelyik alázatról, virágokról, alkonyokról, etikáról meg Istenről papol.

KELL OTT FENN EGY ORSZÁG

10 éve hunyt el Molnár Katalin

Mintha ma történt volna... nagyon szomorú emlék...

10 éve távozott el váratlanul, búcsúszó nélkül az élők soraiból Molnár Katalin.

Bennem és számtalan sok embertársban nagy ürességet hagyott...

Hiányzik, mert mindig kiállt mellettem, mert igazságos volt, és mindenkiben talált valami jót.

Hiányzik, mert önzetlen volt, mert tudtam rá számítani bármikor.

Hiányzik, mert önbizalmat adott, bízott bennem, és számtalanszor megvigasztalt.

Hiányzik, mert segítőkész volt.

Hiányzik, mert megbeszélhettük együtt örömeinket-bánatunkat.

Nagyon sok szép és értékes emlék köt Katihoz. Sokat köszönhetek neki, mert ő volt az, aki felkarolt, amikor mások lelöttek. Biztatott, ha csüggedtem, és együtt még a lehetetlent is megoldottuk. Mert ő nem ismert lehetetlent...

Mindig és mindenből találtunk kiutat, találtunk lehetőséget a megvalósításhoz. Most, amikor írom ezeket a gondolatokat, úgy érzem, mintha itt volna velem, itt van előttem.

Az emlékek mint vízzuhatag jönnek elő.

És hirtelen itt a döbbenet, hogy csak lélekben van velemelünk. Miért? Teszem fel a kérdést. Mert mindent és mindenkit előnyben részesített, de önmagát csak a végére hagyta, nem figyelt magára, az egészségére, vagy talán igen?

Mondogatta: ezt még megcsináljuk, még ide elmegyünk, még ezt, még azt... holott ő tudta, hogy sietnie kell...

Nagyon nehéz leírni mindezt, a sok közös emlék csak úgy toladodik a fejembe. De ezek már csak a mi emlékeink, és nem veszi el őket tőlem senki sem. Ezeket nem lehet és nem is tudom elfelejteni. Talán jó is, hogy a mai napig nem felejtettem el, mert bevallom, most is tudok meríteni abból, amit tőle kaptam...

Kati hiányzik a családnak, nekem és az egész közösségnek.

Köszönöm, Kati, hogy a barátságodra leltem, köszönöm, hogy voltál nekünk.

Nyugodjál békében!

Bombor Ivett

Hitetlen Tamás

A húsvéti ünnepkör színpadán évről évre feltűnik egy fontos mellékszereplő, akinek nem is tulajdonítunk különösebb figyelmet; egyszerűen nyugtázzuk létét, de ennél messzebb általában nem megyünk. Tamás apostolról van szó, aki a köznyelvben a hitetlen Tamásként maradt meg. Nem az evangélium legaprólékosabban megrajzolt karaktere, mégis lehetőséget ad nekünk arra, hogy elgondolkozzunk magának a hitnek a mibenlétén.

Tamás képviseli a kételkedő józan észet. Számtalan elképesztő tettet látott Jézustól, ő maga is hihetetlen dolgokat vitt végbe általa a többi apostollal egyetemben, de még mindig köti őt az emberi bizalmatlanság. Ha belegondolunk, teljesen érthető. Ha Isten minket használna eszközül ilyen módon, a mi kezünkön keresztül gyógyítana bénákat, vakokat, leprásokat, ha általunk üzne ki gonosz lelkeket, ha – mai kifejezéssel élve – ilyen szupererőnk lenne, ráadásul gyakorlatilag a semmiből, egyszerű halázként (vagy manapság inkább bolti eladóként, takarítóként, szalagmunkásként...), mi sem igazán értenénk a helyzetet. Hogy lehetek ilyenre képes? Miért adna nekem az Úr ilyen hatalmat? Valószínűleg véletlennek tartanánk, még az isteni dicsőséget ily közlelől látva is. Tamás is ezt tette, mondván – hiába láttam az elmúlt években saját szememmel, mire képes Jézus, mégsem hiszem el, hogy feltámadhat, hacsak nem látom bizonyítékát.

Mikor Jézus először meglátogatta apostolait, Tamás nem volt körükben. A többi apostoltól nem is igazán várta, hogy hisznek feltámadásában, hisz nekik kérdés nélkül megmutatta sebeit, senki nem volt, aki hitelesen tanúsította volna nekik visszatérésének tényét. Miben más tehát a hitetlen apostol, aki ugyanazt kérte, amit a többiek kaptak? A választ a többiek tanúságtételében kell keresnünk. Az apostolok megmondták neki, hogy Jézus él, találkozott vele, tanúságot tettek mellette, ő mégsem hitt. Nem egyszerű feladat ez – meghalt az ember, aki az elmúlt években az élete középpontjában állt, és akiről úgy gondolta, elhozza a zsidóság számára a szabadulást. Pár napra rá a társai, a legbensőségesebb barátai előállnak az abszurd ötlettel, hogy látták őt. Mit hihetett? Hazudnak? A gyász elvette az eszüket? Gúnyolódnak? Teljesen logikus, hogy bizonyítékot akart. Nem volt neki elég a többiek szava, nem hitt az újabb csodában. Jézus ezért megmutatta neki magát és átadta tanítását – „boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek”.

Krisztus egy természetünknek ellentmondó bizalmi cselekedetre hív minket, amelyben szakítunk a tapasztalati megismeréssel, semmisnek tekintjük a klasszikus értelemben vett halál véglegességéről alkotott képünket, ráadásul bizonyíték nélkül, mindössze elődeink elmondásában bízva. Ha ilyen nehéz volt ez pár nappal Jézus halála után még az egyik legközelebbi tanítványa számára is, milyen nehéz lehet ez majd két évezred távlatából? Mégis boldogságunk kulcsa, hogy képesek vagyunk teljes meggyőződéssel kimondani: volt egyszer egy zsidó ács, aki a Mindenható fia volt, önmagát adta bűneinkért, megfeszítették, eltemették, majd feltámadt.

Balga Zoltán

Milyen aktuális munkák folynak községünkben, Ipolykeszin?

A munka gözerével folyik, még ha nem is volt eddig a nagyközönség számára nagyon látványos! A jövőbeli terveink között szerepel annak megvalósítása, hogy mások is olyannak lássák majd falunkat, ahogyan azt mi is szeretnénk. Sok kis „apróságot” készülünk a közeljövőben megvalósítani. Felújítottuk a kultúrházunk bejárati ajtóit, közben parkosítunk, virágosítunk! Állandó karbantartást igényel a közvilágítás és a hangosbemondó-rendszer. Közterületeinken is sok a teendő: fák nyesése, fűnyírás és egyebek. A parkunk betonból készült pinpongasztallal bővült, az ehhez szükséges eszközök a szabadtéri színpadon találhatók, kérünk mindenkit majd oda vissza is helyezni!

A napokban megvalósítjuk a parkunk kültéri megvilágítását.

Szép, karbantartott községet szeretnénk, ahol jó élni!

Cs.P.

Bemutatjuk Híves Tóth Éva női vadászt

Folytatás az 11. oldalról

A földes gazdák végtelen kultúrnövényekkel bevetett provinciáin nem ehet a vad. A mai vadászregula tendenciája a vadkárt okozók minél nagyobb számú kiiktatására irányul. A legjobb, ha hírmondója sem marad a fajtájának.

Ez a „kíméletlen” irányzat törvényszerűen már új, kortárs vadászpálántákat teremt, akik a vadászat igazi értékeit már hírből sem ismerik. A vadász kultúrát, a hagyományokat pedig már csak elcsépett, röstellni való legendának tartják. A mai vadász renoméja, ha azt rebesgetik róla, hogy már legalább száz vadat lőtt, mióta vadászik. Persze úgy dukál, hogy azt is kimondjam: „tisztelet a kivételnek”.

Egy vidámabb befejezésként egy könyvbéli idézettel olyan helyre invitálom az olvasókat, amely „távol az emberektől, Istenhez közel” békét és megnyugvást nyújt minden megfáradt léleknek:

„Ha az ember engedi, hogy a szépséges természet magával ragadja, észreveheti a csodát, amit az Isten tálcán kínál a harmóniát keresőnek, a csendre, békére vágyóknak. A természet bőkezű és nagylelkű ahhoz, aki tisztelettel közeledik, megcsodálja szépségét, és oltalmat keres nála.”

Köszönöm a beszélgetést.

Bodzsár Gyula

(Korlátozott mennyiségben még kapható, illetve megrendelhető a **Vadászhistóriák** című könyv az alábbi elérhetőségeken:
Mobil: 0905 795 808, E-mail: beika06@gmail.com

Ipolykeszin a nagyhéten színebbé és boldogabbá tettük a húsvéti készülődést nemcsak a gyermekek, hanem a felnőttek részére is, ugyanis a falu közepén, templomunk parkolójában TOJÁSFÁT díszítettünk!

Napról napra rengeteg dísz, saját készítésű tojás, szalag került az első tojásfánkra, amely mindannyiunk büszkesége, öröme lett - így vártuk közösen szeretetben, örömben húsvéti ünnepét!

G.L.

Könyvajánló

Híves Tóth Éva:

Vadászhistóriák

„Hosszú téli esteiken, mikor a kandalló tüze aranyló fénnel, meghitt melegséggel tölti be a szobát, egy csésze gőzölgő tea vagy egy pohár illatos bor mellett jólesik felidézni a múlt kedves élményeit. A szoba falán örök emlékü vadászatok becses relikviái sorakoznak, s egyszer párás hajnalokról, harsány erdei koncertekről, nesztelen lopódzásokról mesének, máskor nyári illatokat, ágreccsenést, szívdobbanást idéznek.“

A lukanényei Híves Tóth Éva könyvéből vett részlet sejteti, hogy nem csak egyszerűen vadászkalandokról szól a könyv, hanem hogy a szerző otthonosan mozog élményei megfogalmazása, ezek történeté váló formálása terén is. A címből következő, a vad elejtésével, a vadász életével kapcsolatos részek mellett megtalálhatók benne az érzéletes leírások, a vad iránti tisztelet, a természet szépségének, csodáinak felfedezése és bemutatása, amely a szerző szerint egy „varázslatos világ, ahol az ember lelke egy csapásra megnyugszik, elsimul, és ahová újra és újra visszavágyik“.

A Vadászhistóriák c. könyv - a Hunor Magazin gondozásában jelent meg 2020-ban - tehát egy „íz-ig-vér-ig vadász hölgy“ természetével, vadászattal kapcsolatos írásait tartalmazza, melyek segítségével nemcsak az erdő olykor titokzatos világáról, a vadászati kultúráról alkothatunk képet, de betekintést kaphatunk akár szerző gondolatvilágába, életébe is.

A könyv szlovák fordítása a Keď les na chvíľu stíchne címmel jelent meg a szerző magánkiadásában szintén 2020-ban.

-ná-

Régi nóta,

híres nóta

Járásunkban az idén 22. alkalommal rendezzük meg a magyarnóta-énekesek országos versenyét Őszirozsza címmel. Úgy gondoltuk, hogy a magyar nóta népszerűsítését havilapunkban is vállaljuk azzal, hogy minden számunkban leközlünk majd egy-két nótát, melyek közt lesznek örökzöldek, népszerűek, de kevésbé ismertek vagy ismeretlenek is. Akik ismerik majd a közreadott nótákat, azok énekeljék vagy dalolják, akik nem, azok igyekezzenek ezt másoktól megtanulni és eldalolni.

Nótás kedvű volt az apám, átmulatott sok éjszakát. Nem sajnálta rá a napot, kettőt-hármat összetoldott. De még azt is megduplázta, ha az anyám megdorgálta, Ha a cigány rosszul játszott, a hegedűbe belevágott.

Nótás kedvű édesapám, réges-régen nem dalol már: A szívemet bánat rága egy-egy kedves nótájára. Az lett a sok nóta vége, kint nyugszik a temetőbe', Dalos ajkú kismadárka, szállj az apám fejfájára!

Visszajött a kismadárka, friss virággal a szájában. Azt dalolta, azt mesélte, apám sírhalmáról tépte. /:Odalent a magyar nóta virágot hajt évek óta, Mindig friss nő a nyomába, ha felcsendül a nótája.:/

Százforintos bankó volt a lajbizsebben, Azt kérdi a rózsám, hová lett belőle. /:Nem vehettem én rajta sem hat ökröt, lelkem, se egy házat, Elhúzta a banda érte a nótámat.:/

Százforintos bankó nincs már a zsebemben, De a nóta itt cseng most is a fülemben. /:Ne haragudj rózsám, eszem azt az édes pici szádát, De a banda ingyen mégsem muzsikálhat.:/

A magyar költészet napja az ipolybalogi iskolában

A költészet napját József Attila születés-napjára emlékezve 1964 óta minden évben április 11-én ünnepeljük.

A koronavírus-járvány a magyar költészet napjának forgatókönyvét is átírta, így online térbe szorult a megemlékezés. Az Ipolyi Arnold Alapiskola diákjai egy, a költészet napjára készített kis videóval bizonyították, hogy az alkotókedv, a kreatív fantázia és művészi akarát nem zárható karanténba. A vállalkozó kedvű diákok József Attila- és Márai Sándor-verseket szavaltak, énekeltek, ill. készítettek hozzájuk illusztrációkat, majd ezeket mintegy keretbe helyezve József Attilát megörökítő fotókkal és versei felvételeivel kiegészítve készült el a kis videó, ami megtalálható az iskola honlapján.

-csb-

Április a kertekben

Ha jellemezni akarnánk az áprilist, legjobban a szeszélyes hónap jelzőjével illethetnénk, mivel talán még mindig elmondhatjuk: ez a hónap az, amikor még számíthatunk egy-egy hózáporra, még a tavaszi fagyok is megjelenhetnek, sőt, meg is jelentek, ami, sajnos, megint megtépázta a virágzó barackfákat. Úgy látszik, az utóbbi évek tapasztalatai alapján ennél jobbra, egy igazi tavaszra már nem is számíthatunk.

Ebben a hónapban elültethetjük a dália- és a kardvirághagymákat, és az egynyári virágok - mint az őszirózsa, az ördögyszem - magjait is a földbe szórhatjuk. A kúszónövények vetése is ebben a hónapban esedékes, a hajnalka, a tűzbab, a sarkantyúka, a napraforgómag.

A citrom és citromféle fácskákat csak akkor rakjuk ki a szabadba, ha biztosak vagyunk abban, hogy megszűntek a tavaszi fagyok, vagy hideg esetén éjszakára vigyük védett helyre. Megkezdhetjük a cserjék, az évelő növényeink felkötözését, megtisztítva az esetlegesen sérült ágaiktól.

Áprilisban van ideje a gyepápolásnak, gyepszellőztetésnek és az első fűnyírásnak is, de a fűmag tavaszi vetése is ennek a hónapnak a vége felé aktuális.

Azokat a szabadföldi apró magokat, amelyeket még márciusban nem raktunk a földre, itt az ideje, hogy elültessük.

Ha korán akarunk friss zöldséget fogyasztani, az uborka-, a dinnye-, a cukkinimagokat is tegyük el a melegágyba, és hamarabb ki tudjuk ültetni a szabadföldre.

A már elvetett magok ágyásait (sárgarépa, zöldség, borsó, retek stb.) kikelés után bekapálhatjuk.

Vethetjük még szabadföldre a spenótot, a téli sarjagymát, hónapos retket és a rövid tenyészidejű zöldborsót is. Semmi esetre se késlekedjünk tovább a sárgarépa és petrezselyem helybe vetésével.

A bébicéklát és a mángoldot érdemes folyamatosan egész júliusig vetni, hogy mindig legyen friss szednivalónk belőle.

Szabadföldön szinte már mindenütt elkezdhetjük a bab vetését, vessünk szárazbabot is, de a karósbab sem hiányozhat zöldségeskertünkben, melyből akár 3 méteres gúlát is kialakíthatunk 3-4 erősebb karó segítségével, karónként 6-8 magot vetve fészekbe.

Ha van még szabad hely a zöldségeskertünkben, akkor feltétlenül vessünk patisszont, fészkenként 3-4 magot 5 cm mélyre, mely folyamatos virágzásával és terméshozásával örvendeztet meg minket egészen az ős végéig. Viszonylag nagy a helyigénye, de kalóriaszegény, sokrétűen felhasználható terméseivel kárpótol majd bennünket.

A hónap második felében a cukkininek is a szabadföldben a helye, a fészkek aljába tegyünk komposztot, melybe a biztonság kedvéért helyezzünk 3-4 magot, legfeljebb kiritkítjuk, ha mind kikel. Kísérletképpen érdemes ősszel a kifejtett terméseinkből jónéhány magot kint hagyni a szabadföldben, melyek a föld felmelegedésével párhuzamosan már maguktól tudni fogják, mi a teendőjük, és akár tovább is palántázhatjuk az edzett növénykéket.

Elkezdhetjük az uborkapalánták nevelését is, praktikusán előcsíráztatott magból egyet vetve a 10 cm-es ültetőedénybe vagy tápkockába. Helybe vetéssel akkor próbálkozzunk majd, ha a talaj hőmérséklete elérte a 10 fokot.

A kelbimbót minden esetben palántáról termesszük, melynek nevelésére 6-7 hetet szánunk, így május utolsó hetében, június első napjaiban már kiültethetjük szabadföldre.

Folyamatosan ültethetjük szabadföldre a korai karalábepalántákat és a 3-4 lombszeleves zellerpalántákat is.

-ber-

Érdekességek a népszámlálásról

Adatok a népszámlálás online részének lezárulása után:

4,8 millió ember töltötte ki = a lakosság 86 %-a

70 %-ot vártak, sokkal több volt az online kitöltött kérdőív

megyék: Zsolna 92 %-os kitöltöttség, Kassa 79% (Besztercebányai kerület 85 %)

megyeszékhelyek közül Besztercebánya a legjobb: 90 %

magyarok által lakott városokból Szenc a legjobb: 89,16% , Lévától keletre csökkenő tendencia - pl. Szepsi 76 %, Rimaszombat 79%

déli régiók rosszabbul teljesítettek

a 10 ezernél nagyobb létszámú települések: Dunaszerdahely (85%), Párkány (83%), Rozsnyó (83%), Losonc (82%), Galánta (82%), Gúta (81%), Komárom (80%), Rimaszombat (79%), Szepsi (76%).

valamennyivel nagyobb arányban kapcsolódtak be a nők, mint a férfiak

többen töltötték a városokban, mint vidéken

legtöbben az első napon, febr. 15-én, több mint 650 000, legkevesebben márc. 26. 42 000 ember

leggyakrabban vasárnap töltötték az íveket

az asszisztált népszámlásra a járványhelyzettől függően kerül sor az egyes településeken (6 hétig tart, legkésőbb okt. 31-ig befejeződik)

a településeknek információs központokat/telefonvonalakat kell biztosítaniuk, ahol kérni lehet az asszisztált népszámláláshoz a segítséget

első összesített eredmények az év végén várhatók

Szerk.

Folytatódik a Madách-vetélkedő

Mivel a járványhelyzet nem engedi, hogy napjainkban személyesen látogathassunk el a múzeumokba, az alsósztrégovai Madách-kastély egy érdekes játékra invitálja az érdeklődőket, amely a múzeumra és az ott található kiállításra összpontosít, és több hónapon át fog tartani. Hetente egyszer (mindig pénteken), egy kérdést tesznek fel a kastély Facebook-oldalán, amelyre várják a válaszokat. A vetélkedő végén közlésezik a résztvevők számát és a helyes válaszokat. A legtöbb helyes választ küldő személy három ingyenes belépőt kap a múzeumba.

Forrás: <https://www.facebook.com/madachcastle>

Kihalóban a postagalambsport?

Mindegy mi vagy: mérnök, orvos, tanító, pap, gyerek, nő vagy nyugdíjas, ha unatkozol, vagy rengeteg szabadidőd van, avagy vonzódasz a madarakhoz, a természethez, akkor itt az idő, jelentkez a postagalambászok klubjába tenyésztenek, versenyzőnek!

Segíteni fogunk, adunk tenyészgámbokat, és jó tanácsokkal fogunk ellátni a tenyésztéssel és a sporttal kapcsolatban. Az állat meghálálja a törődést, és ha türelmes vagy, 5-6 év múlva nagyobb eredményeket is elérhetsz. Versenyeket nyerhetsz, értékesebb leszel, a galambjaid is. Vannak egyedek, amelyek több mint 50 ezer euróba is kerülnek. A galamb ára 6-tól 120 ezer euróig kerül.

Bővebb tájékoztatással szolgál:

Vitályos Ferenc, a rimaszombati klub hivatásos galambásza

Mobil: 0940-975 094

Mozgáskorlátozott fiatalok jelentkezését várják

A Szövetség a Közös Célokért társulás partnereivel 2020. márciusában indította el az Erasmus+ program keretében a mozgáskorlátozott fiatalok társadalmi szerepvállalását segítő (P2P) projektjét.

Azóta a Szlovákiában élő tapasztalati, kortárs segítők több alkalommal véleményeztek jogalkotási folyamatokat, az akadálymentesítés hiányosságait, és részt vettek egy, a helyzetüket feltáró kutatásban, ahol kérdőív kitöltésével és egy fókusz-csoportos interjú alkalmával fejtették ki a helyzetüket érintő álláspontjukat.

A projekt második szakaszában tovább bővül a projektben a bekapcsolódás lehetősége. Ugyanis Szlovákiából hat 21 - 30 év közötti mozgáskorlátozott fiatal jelentkezését várják egy mentorálási programba. Ennek célja a felkészítés arra, hogy folyamatos, támogató jelenlét mellett önszorgó köröket tudjanak a kortársaikkal bevonásával kialakítani.

Tehát olyan 21 és 30 év közötti mozgáskorlátozott fiatalok jelentkezését várják, akik:

- szeretnének hatással lenni kortársaikra,
- szívesen ismerkednek más fiatalokkal,
- szívesen tanulnának a közösségszervezésről kortársaikkal együtt nem hagyományos, hanem tapasztalati úton, interaktív kiscsoportokban,
- aktívak saját közösségeikben,
- szívesen áldoznak szabadidejükből kortársaikkal támogatására,
- vállalni tudják a projekt során megrendezésre kerülő, ingyenes, többnapos utazásokat Romániába, Magyarországra, illetve Szlovákiába,
- belevágnának egy hosszútávú együttműködésbe kortársaikkal és a projekt megvalósítóival.

Amit a projekt nyújt a kortárs segítők számára:

- ingyenes részvételi lehetőség (utazás, szállás, étkezés) három alkalommal, többnapos nemzetközi képzésen Magyarországon (7 nap 2021 októberében), Romániában (5 nap 2022 januárjában) és Szlovákiában (5 nap 2022 márciusában),
- folyamatos mentori támogatás,
- a mentorálási alkalmak, a nemzetközi mobilitások során folyamatos fejlődési lehetőség,
- kapcsolatépítési lehetőség a hazai és a külföldi résztvevőkkel,
- ismeretek az önszorgó csoportok működésével, az érdekvérvényesítéssel kapcsolatban,
- segítő, kommunikációs, konfliktuskezelési technikák elsajátítása,
- koordinátori, problémamegoldó készségek fejlesztése,
- Youthpass tanúsítvány a projektben elvégzett közös tevékenységekről, a projekt során elsajátított tudásról, kompetenciákról,
- bepillantási, bekapcsolódási lehetőség a projektben résztvevő szervezetek munkájába, tevékenységeibe, programjaiba.

Jelentkezési határidő: 2021. május. 7.

A projekt részletes tájékoztatója az alábbi linken érhető el: www.szakc.sk

A Csemadok Nagykürtösi Területi Választmányának Facebook-profilja: <https://www.facebook.com/csemadokNTV/>
A Csemadok honlapja: www.csemadok-hu.eu; A Szlovákiai Magyar Művelődési Intézet honlapja: csemadok.sk/intezet

E lapszám megjelenését a Bethlen Gábor Alap és a Kisebbségi Kulturális Alap - SZK támogatta.

KÜRTÖS Közéleti havilap. Kiadja a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. A kiadásért felel Balogh Gábor, a CSNTV elnöke, telefon: 0907/84 22 67. Főszerkesztő Bodzsár Gyula, telefon: 0918/19 63 37. Szerkesztők: Hrubík Béla, Balogh Gábor. Műszaki szerkesztő: Kliment Éva. Korrektúra: Németh Ágota. Levélcím: 991 28 Vinica, Nékyská 397/27. E-mail: csemadokntv@gmail.com. Telefon: 0907/85 62 96. Nyilvántartási szám: EV 1419/08. ISSN 1336-3972. IČO 00 419 621. Nyomda: Csemadok OV Velký Krtfš. Terjeszti: a Csemadok Nagykürtösi Területi Választmánya. Ára 0,50 EUR. Megjelenik 800 példányszámban. A szerkesztőség álláspontja nem minden esetben azonos az újságban közöltekkel. A kéziratok szerkesztésének, esetleges rövidítésének jogát fenntartjuk. A hirdetések tartalmáért és nyelvhelyességéért felelősséget nem vállalunk.